

Powiew wiosny i słońce!

Drugi semestr ruszył pełną parą!

W tym roku szkolnym nasze ferie mazowieckie wypadły już w połowie stycznia i szczerze mówiąc, już nie pamiętamy, że były dwa tygodnie odpoczynku. Tymczasem ostatnie województwa w Polsce dopiero od marca wróciły po feriach do szkoły.

Zawirowania w pogodzie też dały nam się we znaki. Siarczysty mróz trzymał nie tylko w ferie, a niespodziewana awaria pieca ogrzewającego szkołę przedłużyła je o jeden dzień. Na szczęście wszystko skończyło się dobrze i wróciliśmy do szkoły.

W połowie lutego obchodziliśmy walentynki, była poczta walentynkowa, można było też pobawić się na balu karnawałowym zorganizowanym przez Radę Rodziców.

Prace remontowe związane z wymianą okien i parapetów idą sprawnie, choć każdemu dały się już we znaki.

W ostatnim tygodniu odbył się waż-

ny apel dla klas 4-8 przygotowany przez panią Martę Żółkiewską i Samorząd Uczniowski pod okiem pani Katarzyny Romańskiej. Był silnym akcentem podczas Dnia Bezpiecznego Internetu. Oprócz wystawy w holu głównym, scenek odgrywanych przez uczniów podczas apelu, została zaprezentowana piosenka promująca bezpieczeństwo w sieci. Słowa tej piosenki znajdziecie na dalszych stronach.

W ostatnich dniach marca odbędą się rekolekcje wielkopostne, które oznaczają przygotowanie do nadchodzących Świąt Wielkanocnych. Już dziś pragniemy wszystkim złożyć najserdeczniejsze życzenia, zdrowych, udanych Świąt Wielkanocnych i mokrego dyngusa!

Redakcja

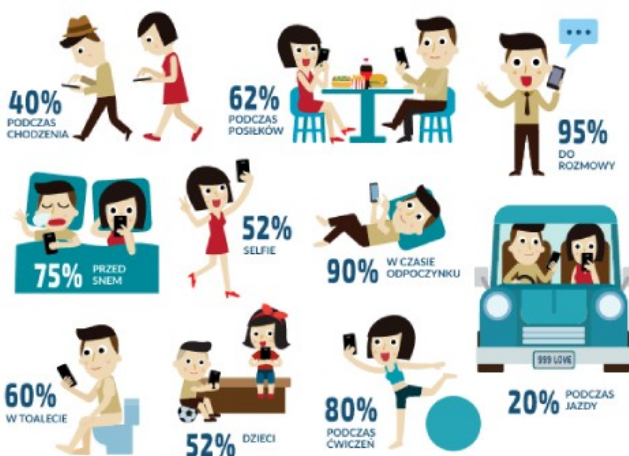
W tym numerze:

- Drugi semestr... s. 1
- Zawsze gorący temat – mundurki i telefony w szkole, s. 2-3
- Moja pasja – śpiew, rysowanie, fotografia, s. 4
- Co w szkole piszczy?, Akcja charytatywna, Nowy kącik w bibliotece, Dzień Bezpiecznego Internetu, s. 5
- Czy warto dbać o higienę cyfrową, s. 6
- Piosenka – Działajmy razem!, s. 6
- Kolorowanki na Wielkanoc s. 7
- Skład SU, s. 7
- Lustra weneckie kl. 6a, s. 8
- Konkurs – Czas na zdrowie!, s. 8

Działajmy razem!

To nie od dziś działamy charytatywnie i obecnie mamy kilka akcji. Zbieramy, jak co roku, górę grosza oraz karmę dla zwierzaków z naszego powiatu, które znalazły się pod opieką straży zwierząt. To potrzebne inicjatywy, uczące nas empatii dla tych, którzy mają mniej i przeżywają trudności. Hasło „Działajmy razem” nabierze innego znaczenia w tym numerze. O co chodzi? Koniecznie przeczytajcie!

Red.

ZAWSZE GORĄCY TEMAT

Często dyskutujemy na ciekawe tematy, nie tylko podczas lekcji, ale także w trakcie koła redakcyjnego.

Wracał temat ściągania, a teraz czas na mundurki i telefony. Pochyliłyśmy się nad tym tematem, bo przypuszczamy, że wasi rodzice pamiętają szkole fartuszki z tarczą na ramieniu, który nieodłącznie kojarzy się z szarą epoką Peerelu, ale żyli bez telefonów. A co z młodszymi? Nie pamiętacie czasów, kiedy nie było nic w sklepach i zdobycie kawałka materiału graniczyło z cudem, a telefon był na krótkim kablu i wszyscy słyszeli rozmowy domowników. Najlepsze projekty modowe powstawały z zasłon, a uczniowie mieli do dyspozycji fartuszki czarne lub grantowe.

Zbieramy w tym miejscu kilka różnych uczniowskich próbek wypowiedzi argumentacyjnych. Uczennice z klasy 8c zrobiły małą sondę i dopytały o kwestie ubioru w szkole.

Red.

Szkolny ubiór – czy powinien być jednakowy dla wszystkich?

Często zastanawiamy się nad tym, czy w szkole powinniśmy wyrażać się przez strój, czy pożądanym byłby taki sam ubiór dla wszystkich uczniów? Czy nie byłoby prościej?

Zdj. fotosparrow/shutterstock

Po głębszym zastanowieniu doszłyśmy do wniosku, że jednakowe ubrania, to nie jest najlepszy pomysł, ponieważ interesujemy się modą (pewnie nie tylko my) i lubimy wyrażać się poprzez ubiór. Nie wyobrażamy sobie cały rok cho-

dzić w takich samych strojach. Każdego dnia byłby dzień galowy, a to może się znudzić.

Ale są także plusy takiego rozwiązania. Co rano nie trzeba się głowić, co na siebie włożyć. Poza tym, gdyby wszyscy nosili się jednakowo, wyglądałoby to estetycznie. No i jeszcze poczucie wspólnoty! Można przecież strój zaprojektować tak, aby pokazywał, że jesteśmy zgodną i wyjątkową szkołą.

Co inni uczniowie myślą o mundurkach?

Zapytałyśmy innych uczniów w naszej szkole, co sądzą o pomysle jednakowego stroju. Spotkałyśmy się ze skrajnie różnymi stanowiskami, lecz większość osób uważała, że we własnych ubraniach byłoby wygodniej i bardziej kolorowo. Jeden z uczniów stwierdził, że gdyby mundurki były wykonane z taniego materiału np. poliestru, byłoby w nich gorąco. Jeszcze inna osoba wyznała, że nikt dzięki temu nie czułby się gorszy, gdyby wszyscy ubrani byli tak samo. Ile problemów rodzi się z tego, że sobie zazdrościmy rzeczy, chcemy mieć takie same jak inni, prosimy rodziców o kupno przynajmniej podobnych ubrań, a potem chcemy być oryginalni.

Nieśmiałe wnioski

Jak widać, wśród naszych uczniów znaleźli się zarówno zwolennicy, jak i przeciwnicy tego rozwiązania. I trzeba przyznać, że ciężko nam o jednoznaczne rozstrzygnięcie, ale takie jest prawo młodości. Nie możemy się zdecydować, czy wyglądać tak samo, czy postawić na swój własny image. Szukajmy swojej drogi, dbajmy o wygląd, nie zapominając o higienie osobistej. Póki co nie musimy się martwić, że wdrożymy jakiś projekt jednakowego uniformu, bo jeszcze taki nie powstał. Ale koszulka z naszym szkolnym logiem nie jest taka zła!

Maja Siemiątkowska, Gabriela Khusek, 8c

W szkole powinien obowiązywać strój jednakowy dla wszystkich. Czy zgadzasz się z tym twierdzeniem?

Uważam, że wprowadzenie jednolitego mundurka dla wszystkich uczniów może mieć zarówno pozytywne, jak i negatywne skutki.

Pierwszym argumentem potwierdzającym negatywny efekt jest brak możliwości wyrażania siebie. Ścisłe zasady dotyczące ubioru mogłyby zabijać naszą młodzieńczą kreatywność. Z drugiej strony patrząc, gdy obudzimy się późno, nie musimy się martwić, co założyć na siebie, bo mamy ustalony strój. Dodatkowym pozytywnym efektem może być lepsza atmosfera w szkole. Unikniemy w ten sposób również noszenia przez uczniów wyzywających i niestosownych strojów. Mogłoby to wpłynąć na lepszą dyscyplinę w szkole.

Sądzę, że warto się zastanowić, co jest lepsze dla nas. Grono pedagogiczne, uczniowie i rodzice powinni przedyskutować wspólnie tę kwestię. Choć na pierwszy rzut oka młodzi patrzą na tę sprawę sceptycznie, to jestem pewien, że każdy inaczej spojrzalby na jednolity strój, gdybyśmy mogli go wspólnie wybrać.

Claudio Vitale, 6a

Co zamiast telefonów w szkole?

Jesteśmy przekonane, że telefony w szkole nie są potrzebne, ponieważ utrudniają naukę.

Przede wszystkim podczas lekcji przez telefony łatwo rozpraszamy naszą uwagę. Zamiast skupić uwagę na nauce, często uczniowie sprawdzają wiadomości lub media społecznościowe. Uważamy, że lepszym rozwiązaniem są tradycyjne zeszyty, książki i aktywna praca z nauczycielem. Pisanie notatek i udział w dyskusji pomagają lepiej zrozumieć temat i zapamiętać materiał.

Zamiast korzystać w czasie nauki z technologii m.in. telefonów, naszym zdaniem, warto stosować pracę w grupach i metodę projektu. Dzięki nim uczniowie uczą się współpracy i komunikacji twarzą w twarz. Również podczas przerw zamiast używać

telefonów można porozmawiać, pograć w gry planszowe lub poruszać się chwilę. To wszystko sprzyja prawdziwej integracji i zdrowiu.

Sądzimy, że ograniczenie telefonów może pozytywnie wpłynąć na atmosferę w szkole i pomóc uczniom lepiej wykorzystać czas przeznaczony na naukę.

Aleksandra Trzcicka, Oliwia Osińska, 8c

Telefony w szkole – pomoc czy przeszkoda?

Prawdą jest, że telefon służy nam nie tylko do dzwonienia. To mini komputer, w którym możemy sprawdzić na szybko wiedzę, znaleźć potrzebną informację lub przetłumaczyć coś z języka obcego. Mimo tak potrzebnych zastosowań telefon w szkole, w mojej ocenie, nie jest potrzebny, a nawet staje się przeszkodą w nauce.

Zdj. lexedu.pl

Na mnie korzystanie z telefonu wpływa niekorzystnie, ponieważ obserwuję większe problemy z pamięcią i przyswajaniem wiedzy. Poza tym zakaz telefonów w szkole jest świetnym pomysłem, bo w końcu będzie okazja do rozmów z koleżankami tudzież kolegami, spacerów po korytarzu czy grania w różne gry planszowe lub nowe wymyślone przez rówieśników. Będzie też czas na spokojne zjedzenie śniadania.

Osobiście lubię spacerować po korytarzach, ale przecież jesteśmy kreatywni, na pewno każdy znajdzie coś dla siebie zamiast złodzieja czasu. Przecież to my chcemy być mądrzy, a smartfon nie może nas w niczym wyręczyć. Musimy mieć go pod kontrolą!

Anna Szeliga, 7a

Moja pasja – śpiewanie!

Mam kilka pasji, ale śpiewanie jest jedną z największych i nie wyobrażam sobie życia bez niego.

To kiedy śpiewam, czuję się naprawdę szczęśliwa i mogę pokazać emocje, których czasem nie umiem wyrazić słowami. Lubię uczyć się nowych piosenek i próbować utworów w różnych stylach muzycznych, bo dzięki temu odkrywam swoje możliwości wokalne, jak również to, że przeróżne nastroje mogę wyrazić głosem.

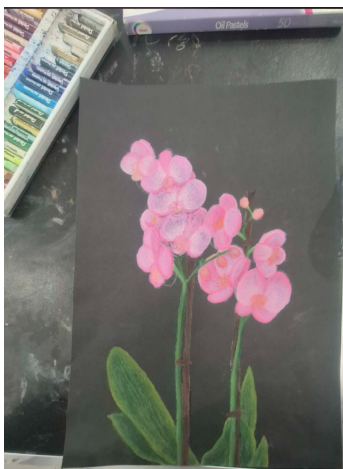
Śpiewanie daje mi pewność siebie i sprawia, że mogę na chwilę zapomnieć o wszystkich problemach i po prostu skupić się na tym, co kocham. Uwielbiam moment, kiedy mogę zaśpiewać ulubioną piosenkę i poczuć, że naprawdę to ja tworzę tę muzykę.

Moja pasja sprawia mi ogromną radość, dodaje mi skrzydeł, aby rozwijać się, uczyć nowych technik emisji głosu, poznawać swoje możliwości i z każdym dniem lepiej wyrażać siebie przez śpiew.

Maja Siemiątkowska, 8c

Moja pasja – rysowanie

Rysuję pastelami, odkąd skończyłam 8 lat, więc ta technika towarzyszy mi właściwie przez połowę mojego życia.

W rysowaniu uwielbiam to, że nie potrzebuję pędzli, wystarczą kredki pastelowe, a wszystko rozcieram palcami i daje mi to dużą kontrolę nad każdym przejściem między kolorami. Barwy są tak nasycone, że rysunki wyglądają, jak-

by świeciły własnym blaskiem, a to zawsze poprawia mi humor po szkole i daje wytchnienie. Choć po każdej rysunkowej sesji moje biurko wy-

gląda jak po wybuchu tęczowej bomby, ten artystyczny nieład jest wart końcowego efektu.

Dzięki rysowaniu pastelami można naprawdę się zrelaksować i odebrać od trosk dnia codziennego. Jestem dumna z mojej pasji i z tego, że mogę się starać być w tym coraz lepsza.

Gabriela Klusek, 8c

Moja pasja – fotografia

Moja przygoda z fotografią nie zaczęła się od drogiego sprzętu, ale od starej cyfrowki rodziców, którą postanowili mi oddać.

Choć aparat był prosty, to właściwie dzięki niemu uczyłam się najważniejszego – cierpliwości i uważnego patrzenia na świat. Na początku fotografowałam dosłownie wszystko, co wpadło mi w oko. Tak, metodą prób i błędów, odnalazłam technikę, swój styl i własną wizję.

Z czasem odkryłam, że najbardziej fascynują mnie krajobrazy i ludzie. Uwielbiam „łapać” normalność ludzi na ulicach oraz fotografować spokój natury. Dzisiaj

mam już nowy własny aparat, który daje mi ogromne możliwości, ale to te pierwsze kroki ze starą cyfrowką mnie ukształtowały.

Fotografia to dla mnie sposób na zatrzymanie chwil i pokazanie świata moimi oczami. Jeśli macie w domu jakikolwiek aparat, spróbujcie! Może to będzie właśnie początek waszej wielkiej pasji.

Karolina Siodlak, 8c

Co w szkole piszczy?

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 4
IM. JÓZEFY JOTEYKO
w Grodzisku Mazowieckim

Zbieramy dary dla zwierząt!

Kolejny już raz zbieramy dary dla podopiecznych Straży Zwierząt Powiatu Grodziskiego

Jeszcze do 20 marca możecie przynieść do szkoły

karmę suchą i mokrą dla kotów i psów, preparaty na kleszcze i pchły, miski, kuwety, legowiska oraz zabawki dla czworonożnych potrzebujących.

Dary składamy do kartonu w holu głównym.

Mamy nowy kącik dla bibliofilów!

Po wymianie okien biblioteka tętni życiem, za sprawą naszej wspaniałej bibliotekarki pani Katarzyny Romańskiej, która wielokrotnie przekazywała informację o zapotrzebowaniu uczniów na kącik czytelniczy. Pani dyrektor Beata Bogucka, gdy tylko wygospodarowała środki, postanowiła przychylić się do prośby i kupiła dwie

wygodne kanapy, fotel i stolik oraz regały na książki, które stanowią przegrodę z resztą przestrzeni bibliotecznej. Teraz tylko mucha nie siada, a my mamy nowy azyl, w którym w ciszy możemy czytać i poszerzać horyzonty.

Co zamiast telefonów?

Wygodny kącik czytelniczy to nie jedyne próby zagospodarowania przerw uczniom zamiast korzystania z telefonów. Udo-

stępiono nam w holu głównym stół do piłkarzyków. Wkrótce powrócą stoliki gier planszowych

na piętrach oraz wyposażenie strefy relaksu i nie będzie wymówek, że nie ma co robić na przerwach.

Z sondy przeprowadzonej na korytarzach wynika, że większość uczniów nie może łatwo pożegnać się z telefonem

na przerwie. Z 16 zapytanych uczniów aż 73% stwierdziło, że telefon jest niezbędny między lekcyjami. Niestety podobna część uczniów potwierdza, że korzysta z telefonu ponad trzy godziny dziennie. W holu możecie podziwiać swoje własne plakaty. Ciekawie prezentują się wasze pomysły na to, jak spędzać przerwy bez telefonu i były doskonałą dekoracją podczas marcowego apelu. A o co apelowano?

Zofia Mielczarek, 6a

Dzień Bezpiecznego Internetu

Ten bardzo ważny apel dla starszych klas promował bezpieczeństwo w sieci. Była to również okazja do tego, by pomyśleć o higienie cyfrowej, która stanowi nieodłączny element zdrowego stylu życia, który propaguje nasza szkoła na każdym kroku, w wielu projektach i akcjach. Postarajcie się zmienić coś w swoich przyzwyczajeniach, poszukajcie osób, z którymi możecie zbudować bliższą relację. Telefon tego nam nie zastąpi w życiu, a szkoła to nie tylko nauka, ale także przyjaźnie, pierwsze ważne uczucia. Nie uciekajcie przed tym, bo to wspaniałe.

Podczas apelu zaprezentowano nie tylko scenki, ale także piosenkę, którą napisała pani Marta Żółkiewska, a której tekst zamieszczamy na kolejnej stronie.

Red.

Czy warto dbać o higienę cyfrową?

W dzisiejszych czasach rozwiniętej technologii pytanie o higienę cyfrową nie jest tylko wyborem, ale wręcz wyzwaniem. Aby przetrwać w cyfrowym świecie, trzeba znaleźć umiar. Warto zatem rozważyć, czy świadome zarządzanie czasem w sieci, to tylko zbędna moda, czy konieczność współczesnego dobrobytu.

Należy przede wszystkim położyć nacisk na to, że dbanie o higienę cyfrową bezpośrednio przekłada się na nasze zdrowie psychiczne. Przecież nadmiar bodźców z urządzeń elektronicznych negatywnie wpływa na nasze samopoczucie. Skutki są różne. Jedno to przebodźcowanie, a kolejne to obniżony nastrój wynikający z porównywania się z innymi w sieci, w mediach społecznościowych, wyciąganie mylnych wniosków, a także lęk przed pominięciem, tudzież brakiem połączenia ze światem. Wystarczy jednak wyłączyć powiadomienia z aplikacji, ustalić „strefy bez telefonów”, a z pewnością mózg nasz odpocznie, zrelaksujemy się.

Następnym kluczowym argumentem za dbaniem o higienę cyfrową jest jakość kontaktów międzyludzkich. Ignorowanie rozmówcy na rzecz telefonu niszczy więzi, może być odczytywane jako brak szacunku i niszczy autentyczną komunikację. Świadome odłożenie telefonu podczas rozmowy czy posiłku daje szansę na spojrzenie komuś prosto w oczy to spojrzenie realne na świat, to po prostu buduje bliskość między ludźmi, jest oznaką szacunku dla rozmówcy lub bliskich, z którymi siedzimy przy stole. To daje spojrzenie na codzienne problemy i naturalne reakcje, których nie zastąpi miły komentarz pod postem, czy też polubienie.

Po trzecie, umiar w stosowaniu narzędzi elektronicznych pozwala na lepszą produktywność. Słyszymy o wielozadaniowości, ale czy nie oznacza to chaosu, który wytrąca nas z równowagi, odbiera skupienie, którego nie możemy odzyskać na zawołanie? Straconego czasu nikt nam nie odda, a mając go więcej, możemy rozwijać pasje w realnym świecie, nie w sieci. Mamy szansę sku-

pić się na wykonywanej czynności dużo efektywniej.

Podsumowując, dbanie o higienę cyfrową jest trudne, wymaga wysiłku, ale jest absolutnie niezbędne. Nie tylko pozwala ochronić nasz mózg przed zmęczeniem, ale zwiększa naszą efektywność, daje szansę na bycie tu i teraz, przeżywanie naprawdę bliskości, uwagi i obecności. To najważniejsze w świecie, w którym urządzenia mogą przejąć nad nami kontrolę. Nie dajmy sobie odebrać wolności.

Szymon Pilipczuk, 8c

Działajmy razem!

Klikam, szukam, jestem w sieci
Tak zaczyna dzień mój się
Lecz pamiętam, nawet dzieci
Wiedzą co jest dobre, złe
Obce konto, dziwny link
Serce mówi: „zrób mały stop”
Najpierw myślę, potem klik
Bo to ważny jest nasz krok
Ref. Działajmy razem, to nasza moc
Gdy w sieci jasno świeci noc
Gdy ktoś ma problem
To nie jest sam
Działajmy razem
Pomożesz – pomogę ci ja
Działajmy razem
Powiedz to też
Niech każde dziecko w szkole wie
Że kiedy w sieci robi się źle
Działajmy razem – obronimy się

Hasło trzymam tylko dla mnie
Jak klucz do domowych drzwi
Nie wysyłam swoich danych
Gdy ktoś obcy nagle pisze mi
Gdy ktoś kogoś w necie rani
Śmiechem, zdjęciem
Oстрым słowem (hej!)
Robię krok i mówię: „stop”
Idę z tym do dorosłych
Bo wiem

Ref. Działajmy razem.....
Razem głośniej
Razem śmielej (hej!)
Razem łatwiej wygrać strach
Gdy coś budzi w sercu niepokój
Powiedz proszę o tym wprost
Nie sam

Ref. Działajmy razem.....

p. Marta Żółkiewska

Sprostowanie wyników wyborów do Samorządu Uczniowskiego

Oto nasi społecznicy, którzy działają w szkole:

1. Szymon Pawelczyk przewodniczący, 8c
2. Aleksandra Trzcńska — zastępca, 8c
3. Ernest Kuźniar — sekcja informacyjna, 4a
4. Kalina Czechowska — sekcja plastyczna, 8c
5. Kamil Wasiak — sekcja informacyjna, 8c
6. Kamila Zenoberg — zastępca, 7c
7. Kinga Dołęzka — drugi sekretarz, 6b
8. Lilia Fiałko — sekcja plastyczna, 8b
9. Maja Kulpan — sekcja plastyczna, 6b
10. Michalina Wiśniewska — sekcja plastyczna, 6b
11. Natalia Gruzel — sekcja plastyczna, 4a
12. Aleksandra Kulpan — sekcja informacyjna, 6b
13. Oliwia Kujawska — zastępca, koordynatorka, 7a
14. Oliwia Osińska — sekretarz, 8c
15. Paulina Czarnecka — zastępca, 8b
16. Antonina Wiśniewska — sek. informacyjna, 6b

Jeśli są jeszcze jacyś ochotnicy do podejmowania działań w szkole, macie pomysły na atrakcyjne wydarzenia kulturalne, artystyczne czy społeczne, nie krępcie się. Opiekun Samorządu Uczniowskiego, pani Katarzyna Romańska, zawsze chętnie wysłucha waszych propozycji i zostaną one rozważone w naszym gronie, do którego was serdecznie zapraszamy.

Oliwia Osińska, 8c

Lustra weneckie

Tym razem zadałam pytania uczniom z mojej klasy 6a, której wychowawcą jest pani Joanna Plamowska. Zadałam im trzy pytania, ale odpowiedzi trzeba było przepuścić przez sitko, bo niektórzy przyznali się, że grają w gry powyżej 16 roku życia. Tego nie chcemy promować, ich nazwy pomijamy. Halo, rodzice! Trzeba mocniej nas kontrolować, bo wariujemy. A to widać po drugiej stronie lustra.

1. Najbardziej w wiosnie lubię...

- słoneczko • lany poniedziałek • spotkania z koleżankami • wiosenną przerwę świąteczną • pierwsze listki na drzewach • poszukiwanie oznak wiosny • to, że jest cieplej • to, że mam urodziny • zieleń • kwiaty • to, że wszystko wokół kwitnie • są dni wolne od szkoły

2. Moja ulubiona gra (komputerowa, planszowa lub karciana) to...

- Minecraft • Roblox • Fortnite • FC 2026 (czyli FIFA—symulacyjna gra w piłkę nożną) • Steal a Brainrot • Geometry Dush • Brawl Stars • Dworzanie • Monopoly • karty • Block Blast • Portal • Gran Turismo

3. Mój ulubiona wiosenna aktywność to...

- zabawa w chowanego • podchody • granie w piłkę nożną • gra w koszykówkę • spacer • opalanie • spotkania ze znajomymi • granie w siatkówkę • zakupy z przyjaciółkami • szermierka jazda rowerem • grabienie liści

Zofia Mielczarek, 6a

Źródło: <https://www.szkolneblogi.pl/blogi/szczesliwa-13/zawsze-jest-czas-na-zdrowie/>

CZAS NA ZDROWIE — KONKURS PLASTYCZY

Zapraszamy

do VI edycji konkursu plastycznego na plakat „Czas na zdrowie”. Tegorocznym celem konkursu jest propagowanie zdrowego, bezpiecznego stylu życia wolnego od uzależnień pod hasłem: **Jesteśmy bezpieczni. Uzależnieniom mówimy-NIE.**

Źródło: <https://alkopatrol.pl/czym-jest-uzaleznienie>

Konkurs skierowany jest do uczniów wszystkich klas szkoły podstawowej. Będzie on oceniany w dwóch kategoriach wiekowych: klasy I-III oraz IV-VIII. Termin składania prac konkursowych upływa **31 marca 2026r.** Ogłoszenie wyników nastąpi 30 kwietnia 2026r. Zachęcamy do udziału.

p. Renata Gowin, koordynator konkursu

Stopka redakcyjna pisma Czterolista

Redakcja: Zofia Mielczarek – redaktor naczelna **Redaktorzy:** Wiktoria Kiemstacz
Współpraca: Aleksandra Kulpan, Maja Kulpan, Oliwia Osńska, Maja Siemiątkowska, Gabriela Klusek, Karolina Siodłak, Małgosia Jaworska, Anna Szeliga, Claudio Vitale, Szymon Pilipczuk, Aleksandra Trzcinińska
Opiekun gazetki: Agnieszka Stefanowicz **Korekta:** Paulina Dywańska
Kolportaż: Zofia Mielczarek
Publikacja: Wyd. 1 – 15.03.2026 (pdf+50 egz.).
Kontakt: stefanowicz.agnieszka@sp4grodzisk.edu.pl lub wiadomości w dzienniku Librus